

Nağıla bənzər eşqin bəxtsiz övladı

Azərbaycanın ilk energetiki İsgəndər Rzazadənin taleyi də işıqlı olmayıb

1870-ci ildə İranda ağır güzəranından bezmiş Cabbar kişi baş götürüb Şimali Azərbaycana gəlir. Bir müddət Bakıda ara həkimi kimi çalışan Cabbar daha sonra üz tutur Kazana. Burada tale onun üzünə gülür. Lap nağıllardakı kimi. Xoşbəxtlikdən bu, nağıl yox, həqiqət olur. Belə ki, ara həkimi olan Cabbar Kazanda çox varlı bir ailənin qızını - Gülcəməli sağaldır. Uzun sürən xəstəlikdən canı qurtulan qız həkimə vurulur. Atasına Ömər ağa da bu sevdanın əleyhinə çıxmır, əksinə, 1893-cü ildə Cabbarla Gülcəməli bir toy edir ki, səsi-sorağı bütün mahalaya yayılır.

Toydan sonra Ömər ağa qızı ilə kürəkəni bal ayına göndərir. Onlar Sankt-Peterburq, Tiflis, Yaroslavl, Kolomna şəhərlərini gəzir. 1894-cü ildə Ömər ağaya xəbər gəlir ki, bir oğlan nəvəsi dünyaya gəlib.

Cabbar bu xoş gündən ana-atasını da həli etmək üçün ailəsi ilə üz tutur Tehrana. Tehrandada Cabbar həkimin soracağı tez bir zamanda Nəsrəddin şahın qulağına çatır və şah onu sarayına dəvət edir. 1897-ci ildə saray həkimi olan Cabbarın üzünə tale bu dəfə də gülür, ikinci oğlu dünyaya gəlir. Adını İsgəndər qoyurlar. İki il sonra ailənin bir qızı da olur. Cabbar da gah Tehrandada, gah da Rəştə həkimliyini edir, xoşbəxtlikdən xəstələri də şəfa tapır. Burada günü-güzəranı xoş keçən həkim nədənsə 1903-cü ildə yenidən Bakıya üz tutur.

Bakıda bu gənc ailəyə ilk dəstək olan Abdulla Şaiqin böyük qardaşı Mirzə Yusif Talibzadə olur. Yusif Talibzadə bu zaman Bakıdakı

Realni məktəbdə müəllim işləyirdi. Elə Cabbarın oğlanları Qafar və İsgəndəri də Realni məktəbə o qəbul etdirir. İsgəndər 1815-ci ildə 3-cü Bakı kişi gimnaziyasını bitirir. Sonra Petroqradda Politexnik İnstitutunun elektrotexnika şöbəsinə daxil olur. Bu zaman ailədəki maddi çətinliklər onu təhsilini yarımcıq qoymağa vadar edir.

İsgəndər Bakı dəmiryolu stansiyasında işə başlayır. Amma nə yolla olur-olsun ali təhsil almaq arzusu onu tərk etmir və 1919-cu ildə xaricdə təhsil almaq üçün Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti xalq maarif nazirinə müraciət edir. Parlament Rzazadə İsgəndər Cabbarxan oğlunu 1919-cu il 1 sentyabr tarixli qərarına əsasən Fransaya göndərir.

1920-ci ilin əvvəllərində Fransaya yola düşən İsgəndər Fransada ilk olaraq Sorbonna Universitetində fransız dili məktəbində oxuyur. 1920-21-ci illərdə isə Ali Elektrotexnika İnstitutunda oxuyur. Fransada institutu əla qiymətlərlə başa vuran İsgəndər 1922-ci ilin əvvəllərində Almaniya yola düşür. Burada Darmstadt Ali Texniki Məktəbinə qəbul olur və 1924-cü ildə təhsilini fərqlənmə diplomu ilə başa vurub Berlinə işə başlayır.

1925-ci ildə sovet hökuməti İsgəndəri Bakıya çağırır. Vətəndən gələn bu çağırış onun ürəyincə olur. O, öz millətini qəlbinə-könlünə həmdəm olan bir qızıyla ailə qurmaq və xaricdə aldığı təhsili burada tətbiq etmək arzusu ilə Vətənə gəlir. Amma xəbərsiz idi ki, Vətəndə onu heç də xoş günlər gözləmir...

İsgəndər ilk olaraq Bakıda "Elektrotok" İstehsalat Birliyində mühəndis-layihəçi kimi işə başlayır. İşlərini sahmana saldıqdan sonra 1928-ci ildə Asya adlı bir qızla evlənir.

İlk günlər, aylar, illər ailədə və işdə hər şey öz qaydasında idi. İsgəndər ölkədə ən məsuliyyəti

lən layihələrin həyata keçirilməsində yaxından iştirak edirdi. Şəki, Zaqatala və Xankəndidə elektrik stansiyalarının layihələşdirilməsi və quraşdırılması birbaşa İsgəndərin rəhbərliyi ilə həyata keçirilirdi. O, 2-ci beşillik üçün elektrolaşdırılma planını hazırlayırdı.

Bu illər ərzində İsgəndər Rzazadə həm də elm sahəsində özünü sınayırdı. Azərbaycan Politexnik İnstitutunda pedaqoji fəaliyyətlə məşğul olan gənc kadr Azərbaycan dilində elmi-texniki terminologiyanın hazırlanmasına yardımçı olur. 1934-cü ildə SSRİ EA Azərbaycan filialında elmi fəaliyyətini davam etdirən İsgəndərin ailədə də işləri qaydasında idi.

Üç övladının təlim-tərbiyəsi ilə məşğul olan Asyanın qəfil xəstələnməsi İsgəndərin taleyinə yol açan ilk tufandan xəbər verdi. Asya vərəm idi. İsgəndər onu bu bələdan qurtarmaq üçün hər il Qara dəniz sahillərinə gətirir və müalicə etdirirdi. 1937-ci ilin may ayında İsgəndərin Qara dəniz sahilindən Bakıya yazdığı məktubdan bəlli olur ki, artıq heç bir müalicənin əhəmiyyəti yoxdur. Məktubu oxuyarkən hiss olunur ki, İsgəndər onu göz yaşları, ürkəngünlüklərlə yazıb: "Sevimli, gözəl Asyamızın vəziyyəti çox ağırdır. Mən konsilium çağırırdım, məxsusi olaraq professor Benstoku dəvət etdim. Həkimlər dedilər ki, onu heç yana çıxarmamaq olmaz, yoldaca keçinər. Həyatının nəinki günlərini, bəlkə də saatlarını yaşayır. Mənim əzizlərim və can-ciyərlərim, bizi necə böyük bədbəxtlik gözləyir".

Asyanın ölümündən bir neçə ay sonra ailəyə ikinci bir ağır zərbə vuruldu. 1937-ci ilin iyulunda hökumətin yadına düşür ki, İsgəndər cümhuriyyət tələbəsidir. Onu "Sovet Azərbaycanının energetika sənayesindəki bütün pozuculuq-təxribatçılıq işlərinə başçılıq etməkdə"

**Qərənfil Dünyamin qızı
Filologiya üzrə fəlsəfə
doktoru,
Əməkdar jurnalist**

günahlandıraraq həbs edirlər.

İlk dindirilmə protokollarından belə bəlli olur ki, Rzazadə İsgəndər Cabbarxan oğlu özünü müqəssir saymır və günahsız olduğunu sübut etməyə can atır. Amma sonra dəhşətli işgəncələr sayəsində bütün "günahlarını" böynünə alır və etiraf edir.

1937-ci ilin 31 dekabrında Rzazadə İsgəndər Cabbarxan oğluna güllələnmə hökmü oxunur.

Bəxtsiz cümhuriyyət tələbəsinin taleyi haqqında tədqiqatçı alim Ədalət Tahirzadə "İsgəndər Rzazadə- Azərbaycanın ilk energetiki" adlı kitabında geniş məlumat verir.